

Životopis pamětnice Olgy Serbusové

Olga Serbusová se narodila 8. října 1940 v Lysé nad Labem, přímo v prostorách místního zámku, kde tehdy sídlil domov válečných invalidů. Jejím otcem byl Lubomír Jaša, narozený roku 1913 v Němčicích na Hané jako syn ředitele školy. Vystudoval obchodní akademii v Prostějově a po maturitě nastoupil do firmy Baťa ve Zlíně. Po vojně v roce 1938 pracoval jako úředník v domově válečných invalidů v Pohořelicích u Brna, odkud byl později přeložen do Lysé nad Labem. Matka Růžena, rozená Fidlerová, pracovala jako zubní technička.

Rodina bydlela přímo na zámku, kde se narodila Olga i její mladší sestra Zdeňka (1942). Podmínky bydlení byly velmi skromné, rodina obývala několik malých místností bez koupelny a centrálního topení. Vodu si ohřívali na kamnech a koupali se v kuchyni. Přesto Olga vzpomíná na dětství jako na šťastné období plné her v zámeckém parku, kde si s kamarády vytvářeli vlastní svět, pojmenovávali místa a trávili čas v přírodě.

Během druhé světové války se jako malé dítě ukrývala s rodinou ve sklepích kláštera při bombardování Prahy. Tyto situace však jako čtyřleté dítě nevnímala dramaticky. Silnou vzpomínkou pro ni zůstává konec války v roce 1945, kdy z balkonu zámku sledovala příjezd osvobozujících vojsk a letadla shazující „stříbrné klásky“.

Po válce byl život ovlivněn přidělovým systémem, potraviny se nakupovaly na lístky a rodina si často pomáhala výměnným obchodem. Děti však tyto těžkosti příliš nevnímaly a nadále si užívaly bezstarostné dětství. Po osmi letech se rodina přestěhovala do budovy bývalého kláštera v areálu zámku, kde bydlela až do roku 1962. Podmínky se mírně zlepšily, ale stále byly skromné. V té době se také změnilo využití zámku, po zrušení domova invalidů jej převzala armáda a později byl určen jako domov důchodců.

Olga navštěvovala základní školu v Lysé nad Labem a poté odešla studovat obchodní akademii (tehdy vyšší hospodářskou školu) do Hradce Králové. Studium bylo náročné, bydlela na internátě ve velmi skromných podmínkách, bez koupelny, s velkým počtem lidí na pokoji. Přesto ráda vzpomíná na kulturní život ve městě, zejména na divadlo, které pravidelně navštěvovala. Po dokončení školy pracovala v Lysé nad Labem v podniku Restaurace a jídelny, později přešla do kancelářské práce. Po roce 1989 pracovala také v Praze v Domě odborových svazů, kde se věnovala agendě spojené s hotelovými organizacemi. Ve svých 19 letech se provdala za Františka Serbuse, se kterým prožila 58 let. Společně vychovali dceru. Manžel zemřel před devíti lety. Dnes má Olga velkou rodinu dětí, vnoučata i pravnoučata.

Velkou vášní Olgy a její rodiny bylo cestování po Československu. Navštěvovali především Beskydy, kde trávili letní dovolené. Olga měla také ráda kulturu divadlo, koncerty a společenské akce. Významnou část svého života věnovala práci pro své okolí – třicet let působí jako předsedkyně společenství vlastníků, kde se stará o chod domu. Na tuto práci je dodnes hrdá.

Z historických událostí silně vnímala rok 1968, kdy ji zpráva o příjezdu tanků vyděsila, i když situace v jejich okolí nebyla dramatická. Události roku 1989 v ní naopak vyvolávaly nejistotu z budoucnosti.

Dnes žije spokojený život obklopená rodinou. Ráda se vrací do zámeckého parku v Lysé nad Labem, kde strávila 22 let svého života, a s nostalgií vzpomíná na své dětství. Vnímá změny ve společnosti, zejména proměnu hodnot a autority, ale snaží se na každého člověka pohlížet bez předsudků.